

bjuda all brännvins tillverkning under nästkommande år 1864. uti Uleåborgs, Wasa och Kuopio län, samt inskränka bränningstiden under samma år uti S:t Michels län, Åbo och Björneborgs län, med undantag af Öfre Satakunda Öfredels härad, Nylands län, Tavastehus och Wiborgs län till tre veckor, och uti Öfre Satakunda Öfredels härad till två veckor.

10 **206** *J. V. SNELLMAN – A. ARMFELT 26.XI 1863*
RA, A. Armfelts brevsamling

Högvälborne Herr Grefve!

Tillåt mig Högvälborne Herr Grefve att ödmjukast tillägga några ord rörande presslagen till de få i mitt vördnadsfulla senaste.

Har Senaten vidhållit komitteens förslag:

1:o en Presslag för inhemskt, Svenskt och Finskt tryck; 2:o en särskild Författning angående den utländska litteraturen, så synes det vara klart, att Ständerna kunna få sig förelagde endast den förra, Presslagen.

Men vore det meningen att undanhålla Ständernas pröfning någon del af denna Presslags innehåll, så vore detta olyckligt.

Hvad principfrågan häri angår, hafva Ständerna visserligen ingen grundlaglig rätt att reglera tryckfriheten. Men Monarken kan icke heller ensidigt stifta en brottmålslag utan Ständernas medverkan. Och Presslagen är delvis en sådan lag.

Några ledamöter i komittén föreslogo derföre, att endast den kriminela delen skulle föreläggas Ständerna. Men sådant skulle väcka icke blott harm, utan äfven åtlöje. Man skulle vägra all befatning med förslaget, men dock begagna dess framläggande till ändlösa utfall. Jag vågar ödmjukast åberopa min i detta hänseende i komittén afgifna reservation,

Jag har äran upprepa: i ingen fråga skall Regeringen träffa Ständerna så eniga som i denna. Ingen fråga skall väcka en så enhällig storm som den, om Regeringen visar sig vilja fortfarande hafva dess afgörande i sin hand. Föga skall någon människa i detta land våga förneka nödvändigheten af en presslag, som har karakteren af lag, d. v. s. som stiftats af båda statsmakterna.

40 Haf den godheten Högvälborne Herr Grefve att sätta tillit till mitt bedömande i denna punkt. Jag är säker, att i den icke misstaga mig.

Med djupaste vördnad har jag äran framhärda

Högvälborne Herr Grefvens
 aldraödmjukaste tjenare
 Joh. Vilh. Snellman

Helsingfors den 26:e November 1863.

50 **207** *YTTRANDE VID PLENUM 30.XI 1863*
RA, Senatens arkiv

... dervid Senatorn Snellman först yttrade sig – och för sin del fann att ärendet borde, utan vidtagande af någon interlocutorie åtgärd, af